

Jubileumi ünnepség

December 17-én fél tizenkettőkor a zsúfolásig megtelt aulában **Révay Lili** köszöntötte a Bolyai János Gimnázium alapításának 20. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepség vendégeit, a tanári kart és a diáktársakat. Külön is köszöntötte **dr. Sárközy István** alpolgármestert, **Marta Cerezales**, a spanyol nagykövetség oktatási attaséját, a kecskeméti középiskolák és általános iskolák igazgatóit, vezetőit, a Bolyai nevét viselő iskolák képviselőit, és **Klinger Ádámot**, az iskola alapító igazgatóját.

Az ünnepségen először az énekkar Handel: Cantate Domino című művét adta elő. Közreműködött **Bodor Mercédesz** fuvolán, **Kovács Barbara** hegedűn és **Alföldy-Boruss Zsófia** zongorán. Majd Kodály Zoltán Horátii Carmen c. kórusművét énekelték el **Závori Erika** tanárnő vezetésével. Ezután **Ádám Éva**, 12/B osztályos tanuló emlékezett Bolyai Jánosra, majd **Nagyhegyesi Zoltán**, 12/A osztályos tanuló Kiss Jenő és Tóth István erdélyi költők a Bolyaiak emlékére című verskompozícióját adta elő. **Falu Réka**, 12/B osztályos tanuló következett, aki a Szép fehér pakura című népdalt énekelte, majd a kamarakórus előadásában Farkas Ferenc Vallon szerenádját és Hajnal-nóta című műve hangzott el.

Dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő mondott ünnepi beszédet, majd **Basky Andrással**, a diákönkormányzat elnökével az emlékezés virágát helyezték el Bolyai János szobra előtt.

1987 sorsmeghatározó dátum iskolánk életében – említette a műsorközlő –, amikor is az alapító igazgató 12 tanárral megteremtette az induláshoz szükséges személyi feltételeket, s elindulhatott a széchenyivárosi új középiskolában a munka.

Az iskola vezetése jubileumi **Bolyai Emlékplakettet** adományozott azon tanároknak, akik 20 éve a Bolyai János Gimnáziumban tanítanak: **Haralyi Katalin**, matematika-fizika szakos tanárnőnek, **Harkai Hajnalka**, történelem-földrajz-társadalomismeret szakos tanárnőnek, **Megyesiné Vikor Aranka**, német-történelem szakos tanárnőnek, **dr. Mészárosné nyitrai Éva**, magyar-könyvtár szakos tanárnőnek, **Nyilas Bea** testnevelő tanárnak és **Vincze Zoltán**, matematika-fizika szakos tanárnak. A Bolyai Emlékplakettet ezután **Klinger Ádámnak**, az iskola alapítójának nyújtotta át dr. Főzőné Timár Éva, aki 15 éven át volt a Bolyai János Gimnázium igazgatója.

Ezt követően **dr. Sárközy István** alpolgármester, **Marta Cerezales**, a spanyol nagykövetség oktatási attaséja és **Zsadányi László**, az ócsai Bolyai János Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola igazgatója köszöntötte a kecskeméti iskolát a Bolyai Szövetségbe tömörül középiskolák nevében.

Végül a mostani bolyaisok az öt évvel ezelőtti bemutatóra, Pesser-Adamis Popfesztiváljára emlékeztek új hangszereléssel. Közreműködött **Rehány Ivett** zongorán, **Berente Csaba** és **Sinkó Harri** gitáron, énekelt **Falu Réka**, **Hortobágyi Ágnes** és **Tóth Ágnes**.

Rövid iskolatörténet

A nagyhírű gimnáziumokkal (Katona, Bányai, Piarista Gimnázium) rendelkező Kecskeméten egy új gimnázium alapításának lehetőségét az a születésszám

növekedés (demográfiai hullám) tette lehetővé, amely az 1970-es évek közepén következett be hazánkban.

Az iskola megszervezésére Klinger Ádám kapott megbízást, aki 2003-ig, nyugdíjba vonulásáig töltötte be az igazgatói tisztet. Azóta dr. Főzőné Timár Éva áll az iskola élén. Klinger Ádám mellett dr. Szabó Miklósné (1988-1990), Krizsik Lászlóné (1990-1994), Vargáné Hajdú Mária (1994-2003) és Kiss Róbert (2001-2003) töltötte be az igazgatóhelyettesi posztot. Dr. Főzőné Timár Éva helyettesei Janics Zsuzsanna és dr. Kovács István.

Az iskola kezdetben a Széchenyivárosi Gimnázium nevet viselte, a köznyelv azonban csak Új Gimnáziumként emlegette. A jelenlegi nevet 1989 decemberében vette fel az intézmény, miután a diákság és a tantestület a Deák Ferenc, Klapka György és Bolyai János közül titkos szavazással Bolyai nevét választotta.

2005-ben iskolánk – a többi magyarországi és kárpát-medencei Bolyai nevet viselő középiskolával akkorra kialakított sokoldalú együttműködés nyomán – csatlakozott a Bolyai Szövetséghez.

Az 130 millió forintos beruházással emelt épületben 1987 szeptemberében négy első osztállyal indult meg a tanítás. Addig, amíg 1990-re mind a négy évfolyam belépett, az üres tantermekben a Buday Dezső, ma Móra Ferenc Általános Iskola alsós tanulói kaptak helyet.

A Bolyaiban ma négy évfolyamon húsz osztályban folyik a tanítás. A tanulók létszáma a 2007/2008-as tanévben 565 fő, ebből 295 lány és 270 fiú. A diákok közt a vidékiek vannak többségben: 295 bejáró, 76 kollégista, 194 kecskeméti tanulón.

A Bolyaiba történő beiskolázást 1994 és 2003 között a Kecskemét és Térsége Iskolatársulás segítette, napjainkban pedig a nyolcadik osztályos tanulók részére szervezett – a központi felvételi vizsgát segítő – előkészítő foglalkozások, illetve az általános iskolások számára kiírt tanulmányi (német, matematika, informatika, spanyol, versmondó) versenyek a jellemzőek.

A Bolyai indulásakor 12 fős volt a tantestület. Az alapítók közül mára hatan maradtak: Haralyi Katalin, Harkai Hajnalka, Megyesiné Vikor Aranka, dr. Mészárosné Nyitrai Éva, Nyilas Beáta és Vincze Zoltán. A tantestület mai létszáma 45 fő.

Az iskola arculatát kezdettől meghatározzák az általános tantervű osztályok mellett indított speciális tantervű osztályok. Legnagyobb múltja a matematika és a német emelt szintű tagozatnak van, hisz azok már az iskola megnyitása óta léteznek. A német emelt szintű képzés sokáig igen vonzó volt. Ebben minden bizonnyal nagy szerepe volt az ausztriai és németországi testvériskolákkal kialakított diákcserekapcsolatoknak is. Kezdetben emelt szintű francia nyelvi képzés is folyt, ám a kilencvenes évek közepére ez iránt a tagozat iránt elfogyott az érdeklődés, így meg kellett szüntetni. A társadalmi elvárások azonban újakat teremtettek: 1989-ben megindult a testnevelés, 1993-ban a számítástechnika, 1994-ben az angol nyelvi speciális képzés. A testnevelés tagozat eredményes működését nemcsak a kiemelkedő sporteredmények jelzik, hanem az is, hogy 2006 szeptemberétől a Bolyai Sportiskolai Módszertani Központtá vált, s 2007 szeptemberétől elindulhatott a közoktatás típusú sportiskolai képzés is. 2006 szeptembere még egy nagy horderejű változást hozott az iskola életében a spanyol-magyar két tanítási nyelvű képzés megszervezésével.

A speciális osztályok révén iskolánk az évek során egyre több kiemelkedő tanulmányi sikerre tett szert a különböző városi, megyei és országos versenyeken. Az eredményes szakmai munkát szakterületenként szervezett tanári munkaközösségek végzik, a diákokat szakkörök, versenyeket előkészítő

foglalkozások és faktos (mai nevén emelt szintű érettségi előkészítő) csoportok segítik.

A Bolyaiban az első érettségi vizsgára 1991-ben került sor. Eddig 2.264 érettségi bizonyítványt adtunk ki. Ebből 212 tanuló kitűnő minősít kapott, tizenheten azonban sikertelenül zárták az érettségi vizsgát. Az utóbbi tíz évben viszont egyetlen tanuló sem bukott meg az érettségiben. Az eddig érettségizettek 47%-ának (1.066 főnek) volt nyelvvizsga bizonyítványa.

Jelentős fejlődést sikerült elérni a felsőoktatási felvételi eredményesség terén is. 1991-1995 között a tanulók 34%-a, 1996-2000 között 61%-a, 2002-2006 között pedig már 82%-a jutott be felsőoktatási intézménybe, s volt év (2004), amikor ez az arány 86%-ot ért el.

Legeredményesebb végzőseinket 1993 óta a ballagáson Bolyai-díjjal jutalmazzuk. Az elismerést a Bolyai János Alapítvány (1993-2003) hozta létre. 2004 óta a díjat a 2003-ban alapított Appendix Alapítvány a Bolyai János Gimnáziumért ítéli oda. (1994-2003 között tanári Bolyai-díj is létezett).

Az elmúlt húsz évben az iskola épületében számos átalakításra került sor. Többek közt az osztályok számának növekedésével új termeket kellett kialakítani. De sor került a két oldalszárnny tetőtér beépítésére is. Az egyikben 1991-ben a könyvtár került elhelyezésre, a másikban 2005-ben a szülők segítségével a Zugoly klub.

Többször megújult az iskolai eszközök állománya is. A legújabb fejlesztésekre az Európai Unió HEFOP pályázata keretében kerül sor, ami egyúttal a kompetencia alapú oktatásra való áttérés bevezetésével is együtt jár.

Az iskolában kezdettől fontos szerepet kapott az önálló arculat megteremtése, ami a színvonalas szakmai munka mellett a tartalmas és élvezetes diákélet kialakítását is magában foglalta.

A bolyais kötődés fontos eleme lett az iskolai egyenruha, ami, bár 1987-es kiválasztása óta máig többször megújult, alapjaiban (lányok kék gallérja) mégis maradandónak bizonyult.

A gólyabál, a szalagavató és a ballagás mellett számos hagyomány épült ki az évek során.

A tanév kiemelkedő rendezvénysorozatára, a Bolyai- napokra 1990 óta kerül sor. Programja az idők során egyre gazdagabbá vált. Így részét képezi az iskola névadójáról való ünnepi megemlékezés, továbbá a női (1990) és férfi (1991) nemzetközi kosárlabdaverseny, a Bolyai Kupa, az 1989 óta rendszeresen megszervezésre kerülő képzőművészeti kiállítás, továbbá számos irodalmi rendezvény. Így az irodalmi matiné (1990), a vers- és prózamondó verseny, a Magó István diákköltők körének rendezvényei (2000), a Magó István-díj átadása (2000), a Diák írók és költők országos találkozója (2004). Hosszú múltra tekintenek vissza a különböző tantárgyak keretében szervezett rendhagyó órák is.

1989-ben szerveztünk először karácsonyi ünnepséget. Azóta minden évben bemutatásra kerül egy-egy színdarab és felhangzik a közös karácsonyi énekszó is. Az iskolai rendezvények színvonalát a sokszorososan kitüntetett énekkar (1988) mellett szavalók, énekesek, zenészek és színjátékosok emelik, akik részben nálunk, részben a város speciális intézményeiben ismerkednek a művészetekkel.

Különleges kezdeményezés volt 1990-ben a Zengő Aula életre hívása, amelynek során számos nagyszerű zeneművész, együttes jutott, illetve jut el a Bolyaiba.

Iskolánkban egyébként is sok neves ember megfordul vendégként a rendhagyó órák, valamint az iskolai ünnepségek, kiállítások alkalmából.

Szinte a kezdetektől van iskolaújságja is a Bolyainak. A Széchenyivárosi Gimnázium diáklapja 1989 tavaszán indult újjára Mi újság?(unk) címmel. A lap 1992-

ben nevet változtatott. Az új név Boj(ly)gató lett. A mai, Irodalmi Bolygató cím 1994-ben jelent meg tartalmi és formai változást, egyúttal évi négyszeri megjelenést is magával hozva.

Kezdetektől működik az iskolai diákság önkormányzata is. A Bolyai diákvezetőinek kissé hiányos listája a következő: Józsa Krisztián, Csürke József, Boldoczki Zsolt, Szalai Virág, Ács Arnold Bence, Tarjányi Tamás, Bernáth Eszter, Németh Bernadett, Basky András, Farkas Fanni.

1988-ban került sor az első diáknapra, 1992-ben pedig az első diákdirigeválasztására. Névsoruk az iskolatörténet kiállításra készülve szinte hiánytalanná vált: 1992 – Csikász János, Deák Zoltán, Reile Zsolt; 1993 –; 1994 – Mayer Péter; 1995 –; 1996 – Lakatos Péter, Magyar Norbert; 1997 – Biri Milán, Zsikla Gábor; 1998 – Kecskés András, Kecskés Péter; 1999– Dobos Sándor, Fekete Pál Péter; 2000 – Bagrij Péter, Kiss Szabolcs, Fehér Zoltán, Puskás Gyula; 2001- Arató Gábor, Dombóvári Balázs, Fűz Andor, Töttös Kornél; 2002 – Adorján László, Tóth Gábor; 2003 – Sáska István, Varga Péter; 2004 – Belák László, Molnár Sándor, Nečas Sándor; 2005 – Adorján Liza; 2006 – Bódi Mátyás; 2007 – Kun Dávid; 2008 – Csúri Krisztián, Csúri Tamás, Tóth Balázs.

Iskolánk mindig nagy gondot fordított rövid története kerek évfordulóinak megünneplésére. Azok a rendezvények, amelyeket ezekre az alkalmakra szerveztünk, mára maguk is a hagyományaink sorába kerültek. Az első iskolatörténeti kiállításra, valamint az első maratoni kosármérkőzésre (10 év – 10 óra címmel) a tízéves évfordulón került sor. Most, a húszéves évfordulót ismét iskolatörténeti kiállítással, s a 15 év – 15 óra, s a 18 év – 18 óra mérkőzések után a 20 év – 20 óra kosármeccsel ünnepeltük. A tizenötödik évfordulóra musical bemutató készült a Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról című darabból, a huszadikra pedig a Hair című műből. S ez utóbbi, a huszadik évforduló adta azt az ötletet is, hogy megszervezzük az összes, eddig a Bolyaiban tanító pedagógus és érettségizett diák találkozóját 2008. február 9-én, abban bízva, hogy talán ez is bekerül majd a bolyais hagyományok közé.

A Bolyai rövid, de annál gazdagabb első húsz évéről ennyit dióhéjban. Reméljük, sokan látták az iskolatörténeti kiállítást, ahol közel 30 tablón gyűjtöttük össze azt a gazdag képi és tárgyi anyagot, valamint írásos dokumentációt, ami az érdeklődőknek bepillantást engedett abba a színes világba, amivé a BOLYAI vált 20 év munkája nyomán.

Harkai Hajnalka és Huberné Fekete Elvira

Iskolatörténeti és Bolyai-ismereti verseny

A történelem munkaközösség a Bolyai fennállásának 20. évfordulóját az egész első félévet átfogó nagyszabású vetélkedővel ünnepelte meg. A történelemtanárok által szervezett vetélkedőknek nagy hagyománya van már, hisz a nagyobb történelmi évfordulókat (államalapítás, Bolyai János születésének 200. évfordulója, 1848-as, illetve 1956-os forradalom...) rendre e módon ünnepeltük meg.

A vetélkedő formája is kiforrott az évek során: több fordulós csapatverseny, két írásbeli és egy végső, szóbeli fordulóval, kicsiknek (9., 10. évfolyam), nagyoknak (11-12. évfolyam) azonos feladatokkal, de két első helyezéssel...

Az iskolatörténeti és Bolyai-ismereti versenybe 10 osztályból 13 háromfős csapat nevezett be. Az első fordulót, amely Bolyai János életét és munkásságát dolgozta fel,

egy otthoni munkával kitölthető feladatlappal, Huberné Fekete Elvira bonyolította le. A második forduló feladatait Búti Csaba állította össze A világ és Magyarország elmúlt húsz éve címmel. Erre a fordulóra a csapatok előre felkészülhettek, ám az iskolában, segédanyagok használata nélkül adtak számot a tudásukról. Az első és második forduló eredményét összegezve alakult ki a szóbeli döntő hatos mezőnye, amibe végül is két kilencedikes, három tizedikes és egy tizenegyedikes csapat került be. Az ő feladatuk lett a Bolyai húszéves történetével való minél alaposabb megismerkedés. A felkészüléshez mindent felhasználhattak, így az iskolai évkönyveket, az iskolaújságokat, a Bolyai honlapját, az iskola jelenlegi és volt tanárainak és diákjainak ismereteit...

A verseny döntőjére készülve a csapatok előzetes feladatokat is kaptak. Így plakátot kellett készíteniük Húszéves a Bolyai címmel, régi egyenruhákat kellett keresniük, sőt meg kellett találniuk az iskola egy-egy volt pedagógusát is és riportot készíteniük vele. (Mint kiderült, először nagyon megijedtek, de végül is minden csapat megtalálta a riportalanyát, s utólag nagyon érdekesnek nyilvánította a feladatot. Az meg a mi örömünk, hogy a megkeresett kollegák mind nagyon kedvesen fogadták a gyerekeket és megköszönték, hogy a jubileum alkalmából ők is megszólalhattak.) Természetesen a volt diákokról sem feledkeztünk meg. Minden csapatnak fel kellett kutatnia s magával hoznia a döntőre egyet.

Magára a szóbeli döntőre a Bolyai-napok keretében, 2007. december 19-én délelőtt, a harmadik emeleti klubban került sor. A zsűri elnöki tisztét a Bolyai volt és jelenlegi igazgatója, Klinger Ádám és dr. Főzőné Timár Éva töltötte be. A zsűri tagja volt Búti Csaba és Huberné Fekete Elvira történelemtanár, valamint Alföldy-Boruss Dániel volt diákunk, aki 2005-ben érettségizett a 12. B osztályban. A plakátokat Mészáros Marianna rajztanár bírálta el.

A döntő feladatainak összeállítása és levezetése az én feladatom volt, a verseny lebonyolításában Bajdik-Sebestyén Ágnes sokat segített. A verseny döntője nem csak abban tért el az első két fordulótól, hogy végre szóban is meg lehetett nyilvánulni, hanem abban is, hogy a felkészültség mellett a találékonyság, sőt, a gyorsaság is szerepet kapott. Elsőként a csapatok által meghívott öregdiákok kaptak szót. Hárman is voltak, akik a legelső, iskolaalapító évfolyamon tanultak. Röviden elmondták, hogy bukkantak rájuk a versenyzők, majd beszámoltak arról, mi van ma velük. Nagy öröm volt nekünk, volt tanáraiknak újra látni őket, s hallani, mennyire fontos számukra ma is a Bolyai. Egész délelőtt velünk maradtak. Természetesen ők is segíthették a csapatokat, s volt olyan feladat is, amit nekik kellett megoldaniuk. S közben számtalan emlék és humoros történet bukkant elő az emlékezetükből, nem kis derűtségünkre. Jelenlétük maga lett a megtestesült iskolatörténet... Mielőtt elmentek, mindannyian írtak pár lelkes, erős bolyais kötődést tükröző sort az iskolai vendégkönyvbe.

A volt diákok mellett az egykori bolyais tanárok is szóba kerültek a döntőben. A csapatok ugyan már előre leadták a velük készített riportokat, ám szóban is be kellett azokról röviden számolniuk.

Az iskolatörténeti tényekről változatos formákban (TOTO, villámkérdés, szóbeli kifejtés...) adtak számot a tanulók. A múlt mellett (alapítás, névadás, bolyais hagyományok fejlődése, iskolai újságok története...), a jelennel is tisztában kellett lenniük (tagozatok, aktuális fejlesztések...), s kétszer is végigfutották az iskola épületét tanárokat és konyhás néniket keresve, tablókat és iskolai hirdetőanyagokat böngészve.

Szóval, meg kellett dolgozni a sikerért, de a résztvevők szerint megérte a sok fáradtság! Íme néhány vélemény: – „A csapatok közt korrekt versengés folyt.

Érdekes volt látni, hogy a mostani bolyais diákok is mennyire ismerik iskolánk múltját.” (A 10. D csapata); –„...nagyon jó volt a verseny, és ebben a versenyben nem a versengés, a helyezés, vagy a nyereség volt a fontos, hanem az a rengeteg tapasztalat, információ és élmény, melyet úgy gondolom, mindhárom fordulóban szereztünk, és mellyel minden résztvevő diák gazdagodhatott.” (A 9. C csapata); – „...csak pozitív élményekkel gazdagodtam és szerintem erről a csapattársaim is így vélekednek”– mondta Marsi Béla 10. C osztályos tanuló, aki, mint kiderült, véletlenül, s kezdetben nem is túl lelkesen kapcsolódott be a versenybe.

Az Iskolatörténeti és Bolyai-ismereti verseny végeredménye a következő lett:

1. lett: Bárándi Máté, Kenyeres Norbert, Vida Dániel (9. C), Fazekas Gergely, Nyilas Flóra, Flick László (11. B). 2. Király Eszter, Módra Evelin, Csatlós Anett (10. D). 3. Kovács Dávid, Marsi Béla, Borka Szabolcs (10. C). 4. Váczi Ágnes, Kökény Sándor, Sebők Imre (9. A). 5. Peity Ágnes, Zoltán Eszter, Dömötör Tamás (10. C).

A verseny végén minden versenyző könyvjutalmat és édességet kapott. Az első három helyezést elért négy csapat és a történelem munkaközösség pedig január 30-án megnézhetette a Hair című musicalt a kecskeméti Katona József Színházban, s egyúttal össze is vethette azt a bolyaisok szeptemberi Hair interpretációjával. A jutalmakat az Appendix Alapítvány biztosította.

A szóbeli döntő hangulata, a diákok felkészültsége és ötletessége ismét arról győzött meg bennünket, történelemtanárokat, hogy bár a felkészülés igen sok munkát igényelt mind a szervezőktől, mind a diákoktól, mégis érdemes volt a tanuláshoz ezt, a megszokottól eltérő, közösségépítő formáját ismét megszervezni.

Harkai Hajnalka

Gazdag program a Bolyai-napokon

A 2007-es rendezvénysorozat igen változatos és érdekes programokat kínált a bolyais diákoknak.

December 10-én **Kalmár Ágnes** művészettörténész, a Szókraténusz Játékmúzeum igazgatója nyitotta meg **Orosz István** grafikus kiállítását. Majd 12-én este a Szent Család Templomban adtak karácsonyi hangversenyt **Závori Erika** vezetésével a Bolyai kórusai, hangszeres és énekes szólistái, az iskola versmondói.

A Bolyai-napok nyitó napján találkoztak a mostani bolyaisok híres sportoló elődeikkel, **Iványi Dalmával, Zsolnay Gyöngyivel és Kosjár Katalinnal**. A hangulatos beszélgetésre a Zugoly klubban került sor.

December 17-19. között került sor a **XVIII. Bolyai Kupa leány és fiú kosárlabdatornára**, amelynek résztvevői a házigazda kosarasokon kívül a Magyar Junior Válogatott, a Vasas Euroleasing, a Bányai Júlia Gimnázium csapata, a szerencsi Bocskai István Gimnázium együttese, a szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium és a bajai III. Béla Gimnázium csapatai vettek részt.

Több tanulmányi kirándulásra, sétára is sor került a Bolyai-napokon. A 9. osztályosok a Planetáriumba és a Dán Kulturális Intézetbe látogattak el és az ásványtani kiállítást is megtekintették. A 10.-esek a Katona József Emlékházat és a Bózso Gyűjteményt keresték fel. A 11.-sek a Nemzetközi Kerámia Stúdióval ismerkedtek. Az egészségnevelési napon a táplálkozásról esett szó, miközben volt vérnyomás-, vércukor és súlymérés is. **Dr. Nyírádi Tamás**, szülész-nőgyógyász a szexualitásról és a családtervezésről, **dr. Fodor Zoltán** a fogyasztóvédelem, **dr. Kara Béla** pedig a munkajog aktuális kérdéseiről tartott beszélgetéssel egybekötött előadást. **Desseffy Tibor** szociológust a 12.-sek, **Molnár Miklós** fizikus előadását elsősorban a természettudományok iránt érdeklődők hallgatták. **Kutas Tibor** és **Szőke-Tóth Zsolt** Bolyai János matematikai munkásságát mutatták be. **Dr. Philip Rawlinson** a globalizációról tartott angol nyelvű előadást, **Brigitte Hager** lektor pedig országismereti konzultációt tartott német nyelvtagozatosoknak. A munkajogi kérdésekről is hallgathattak előadást a bolyaiok.

A **városi vers- és prózamondó verseny** pedig a művészet iránt érdeklődőket vonzotta leginkább. Háromfordulós **iskolatörténeti vetélkedő** döntőjére is sor került a Bolyai-napokon. A vidám angol nyelvű bemutatókat és játékos feladatokat pedig a **Christmas partyn** láthatták és hallgathatták meg az érdeklődők. Volt ezen kívül még Spanyolországról szóló vetélkedő és Dél-Amerikát is bemutató előadás.

A Bolyai-napok záró eseménye volt a hagyományos karácsonyesti program, amelyen **Répási Angéla** tanárnő vezetésével a **Wunsch-punsch**-ot mutatták be a 10/A-sok. A főbb szerepeket **Sárga Ádám, Bánóczy Vivien, Farkas Fanni és Rózsa Szabina** játszotta. „Ördögi” mellékszereplők is közreműködtek: **Szabó Dániel, Bíró Pál Balázs, Horváth Luca, Herczeg Tamás, Szentgyörgyi Fanni, Balla Bernadett, Kispál Brigitta, Pataki Dorina, Banó Csaba, Géro Lilla és Horváth Patrik**. A narrátor **Tóth Klára** és **Leskó Dalma** volt. A darab szövegét **Farkas Fanni és Tóth Klára** írta.

Jubileum

(Petőfi Népe, 2007. december 19.)

Ünnepelt a kecskeméti Bolyai János Gimnázium. Az intézmény fennállásának huszadik évfordulója mellett világhírű névadójáról is megemlékezett. Jelen volt **Marta Celezares**, a spanyol nagykövetség oktatási attaséja is annak kapcsán, hogy a középiskolában immár második éve sikeresen folyik a spanyol-magyar két tanítási nyelvű képzés.

Az iskola igazgatója, **dr. Főzőné Timár Éva** jubileumi emlékplakettet adományozott az alapító igazgatónak, **Klinger Ádámnak** és annak a hat tanárnak, aki immár 20 éve a Bolyai János Gimnáziumban tanít.

Orosz István a Bolyaiban

(Kecskeméti Lapok, 2007. december 20.)

Az érdeklődők a Bolyai János Gimnáziumban tekinthetik meg **Orosz István** grafikusművész képeiből rendezett kiállítást. **Mészáros Marianna**, az iskola művésztanára elmondta, hogy a Bolyai-napokon minden évben szerveznek tárlatot egy-egy neves művész munkáiból. Igyekeznek mindig olyan alkotót választani, akinek köze van az intézményhez, vagy a híres városhoz.

Daloltak a névadóknak

(Kecskeméti Lapok, 2007. november 29.)

Kórushangversennyel folytatódott a napokban az idén húsz éves kecskeméti Bolyai János Gimnázium jubileumi programsorozata. A rendezvénynek az iskola jubileuma mellett külön aktualitást adott Kodály Zoltán, valamint a gimnázium névadójának közelgő születésnapja is. Talán nem mindenki tudja, hogy Kodály 1882. december 16-án, míg Bolyai János nyolcvan évvel korábban, 1802. december 15-én született.

A muzsika múlhatatlan része az emberi műveltségnek. Kodály Zoltán vallotta, hogy zene nélkül nincs teljes ember – mondta köszöntőjében **Kovács István**, a gimnázium igazgatóhelyettese. – Amit Bolyai János 175 évvel ezelőtt mondott, hogy a „semmitől egy új, más világot teremttem”, az a kodályi életműben a Bartókkal együtt megfogalmazott tiszta forrás, a kezdet, minden érték tisztelete.

Az ünnepi hangversenyen fellépett az Aurin Leánykar, a Katona József Gimnázium Vegyeskara, valamint a házigazda intézmény kamarakórusa és vegyeskara is.

NAPLÓ

Családi ecsetelés

(Kecskeméti Lapok, 2007. november 15.)

Útközben címmel családi tárlat nyílt a napokban a kecskeméti Nekem 8 teázóban. **Mészáros Marianna** festőművész, a Bolyai János Gimnázium művésztanára első

alkalommal mutatkozott be közös kiállításon gyermekeivel, a szintén bolyais **Kosik Petrával**, valamint a Kandó középiskola művészeti tagozatán tanuló **Kosik Márkkal**.

A kiválasztott képek – rézkarcok, linómetszetek és akvarellek – az idén nyáron készültek, a Kecskeméti Szabadiskola táborában.

Szecessziós ollók a KIO Diák Galériájában

Január 7-től látható a kecskeméti Ifjúsági Otthon Diák Galériájában „**A szecesszió bővületében – Szép, de nem minden esetben használható, ollók**” című kiállítás, amely a 11. osztályos bolyaisok rajzaiból ad válogatást, mintegy 40 darabot.

A kiállítást **Schnell Ildikó** magyar-német szakos tanár nyitotta. Közreműködött **Ádám Éva**, 12/B osztályos tanuló. A tárlat anyagát **Mészáros Marianna** tanárnő válogatta.

Schmitt Pál a Bolyaiban

2008. február 15-én az iskolába látogatott Schmitt Pál, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, aki osztályfőnöki óra keretében találkozott a bolyaisokkal, és tartott nagy sikerű előadást az olimpiai eszméről, a sport fontosságáról.

A vendéget dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő mutatta be. Schmitt Pál kétszer nyert olimpiai bajnokságot párbajtőrben, 1968-ban és 1972-ben, kétszer volt ugyanebben a sportágban világbajnok. 19 éve áll a Magyar Olimpiai Bizottság élén, a NOB tagja, a nemzetközi sportszervezet protokollfőnöke.

Az igazgatónő az iskola sporteredményeiről, az emelt szintű sporttagozatos és sportiskolai képzésről tájékoztatta a vendégeket. Majd dr. Sárközy István alpolgármester a kecskeméti olimpiai sikereiről beszélt, megemlítve Majoros Istvánt, aki 2004-ben Athénban birkózásban lett aranyérmes. Kitért arra is, hogy jelenleg két kecskeméti sportolónak sikerült kvalifikációt nyernie a pekingi játékokra, s további négy versenyző esélyes még a kijutásra.

Ezt követően Schmitt Pál az olimpiai játékok fontosságáról, a sport szerepéről az emberek életében tartott érdekes előadást. Szemléletes példákkal, sokszor kérdezve a hallgatóságot mutatta be, hogy bizony a mai fiatalok egyharmada egyáltalán nem sportol, és jelentős részük túlsúlyos. – *„Jó helyen járok, jól néztek ki, úgy látom, nincs köztetek súlyfelesleggel bíró lány és fiú. De vajon közületek hányan sportolnak az iskolai testnevelés órákon kívül is?”* – kérdezte az ötszáz főnyi diáksereget, s meglepődve tapasztalta a sok a magasba lendülő kezét, igazolásul, hogy sporttagozatos gimnáziumban jár.

„175 nap van még hátra, hogy fellobbanjon az olimpiai láng Pekingben, s több mint tízezer sportoló kezdje meg küzdelmeit a játékokon – említette. – 204 ország vesz részt a 2008-as olimpián, soha ennyien. Mi magyarok is. Legutóbb Athénban 220 fős volt az olimpiai csapat, az idén maximum 170-en lehetünk már csak. Irtóztatóan nehéz a kijutás, a kvalifikáció megszerzése.” Ezután a magyar olimpiai bajnokokról szólt, akik nem véletlenül népszerűen a lakosság körében, sokszor példaképül is

szolgálnak a fiatalok előtt. Egerszegi Krisztinát említette, aki ötször volt olimpiai bajnok úszásban, vagy Gerevich Aladár hétszeres olimpiai bajnok kardvívásban.

Szólt arról is, hogy a statisztikák kitérnek arra, a lakosság lélekszámát figyelembe véve mely nemzetek érik el a legnagyobb sikert. A magyarok mindig is ott voltak az első tizenötben. Hozzánk hasonlóan a finneket említette még ilyen sikeresnek.

Előadása előtt hangulatos klip mutatta be a magyar olimpikonokat. Előadása alatt pedig fotók idézték fel a nemzetközi sportélet jeleseit. De nem hagyta ki a sportra és az olimpiákra is betörő doppingot, a tanulók kérdései is többek között ezt firtatták, érdeklődve a magyar „esetekről”. Schmitt Pál kiemelte, hogy a dopping teszteken fennakadt magyar sportolók nemcsak a nemzetre, hanem egyesületükre, edzőjükre, családjukra is szégyent hoztak. Pekingben négy és félezer ellenőrzés lesz. A MOB elnöke kiemelte: a tiszta és becsületes küzdelem híve. Nem a csalóké.

A rendhagyó osztályfőnöki óra jelentős részében a sport szeretetéről, fontosságáról beszélt Schmitt Pál. A test és a lélek harmóniáját is kiemelve, saját példáját is említve, hogy milyen fontos is 66 évesen a jó kondíció. Mert mint mondta, először magamat kell legyőznöm, rendbe tennem, utána az ellenfelet. Az olimpia jelszava is hasonló: „Citius, altius, fortius”, azaz: gyorsabban, magasabbra, erősebben.

A tanulók vastapsával befejeződött óra után Schmitt Pál megtekintette az iskola sportcsarnokát, elismerően szólt a gimnázium eddigi sporteredményeiről, percekig időzve el a sportsikereket jelző kupák előtt, s érdeklődéssel olvasott bele a bolyais sportolókról megjelent újságcikkekbe, amelyek az aulában voltak láthatók. A vendégkönyvbe elismerő szavakat írt be köszönve a tanulók lelkes fogadtatását. A MOB elnöke búcsúzáskor a magyar olimpikonokról szóló reprezentatív könyvet ajándékozott az iskolának.

Rendhagyó osztályfőnöki óra a Bolyai-gimnáziumban

OLIMPIA: A szellemi erő önmagában nem elég, a teljes harmóniához szükség van a fizikai terhelésre is

(Petőfi Népe, 2008. február16.)

Az olimpiai eszme népszerűsítése miatt Kecskeméten járt **Schmitt Pál**, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke. A délután folyamán egy tanácskozáson vett részt a városházán, amely **Az Olimpia mindenkié – Peking 2008.** címet viselte. Ezt megelőzően egy rendhagyó osztályfőnöki órára látogatott el a Bolyai-gimnáziumba. Az iskola aulájában ötszáz diáknak tartott előadást.

– Azért járom az országot, hogy felhívjam a figyelmet az olimpián keresztül arra, hogy sportolni kell, hogy mindig többre kell törekedni – mondta. – Az olimpiai jelszó – gyorsan, magasabbra, erősebben – az általános emberi törekvéseket kell, hogy kifejezze. 174 nap van még hátra, és Pekingben felgyullad az olimpiai láng, hirdetve a 29. olimpiai játékok kezdetét. 204 ország 10.500 sportolója vetélkedik majd egymással. Ez is része az olimpiai eszmének, és a béke fontosságát hirdeti. De lényeges, hogy olyan példákat állítson a fiatalok elé, akiket lehet követni.

Schmitt Pál hozzátette: a probléma az, hogy a magyar gyerekek hatvan százaléká semmit nem sportol. Testmozgás nélkül testi és lelki harmónia nincs. Az iskolákban a tudásra 95 százalék jut, a testre azonban csak öt százalék. A szellemi erő önmagában nem elegendő, szükség van a fizikai megterhelésre is. Az elnök

megjegyezte: a gyerekek harminc százaléka túlsúlyos, és ennek a mozgáshiány az oka.

– Mi, magyarok azonban büszkék vagyunk arra, hogy milyen eredményeket értünk el eddig az olimpiákon. A sportban először önmagunkat kell legyőzni, csak utána az ellenfelet – mondta végül Schmitt Pál, akinek előadása sikert váltott ki az ifjú hallgatóság körében.

Szentirmay Tamás

(+ kép: Schmitt Pál, a MOB elnöke és a Bolyai-gimnázium 10/A osztályos diákjai együtt lapozták fel az olimpiai könyvet. A látogatásról készült többi kép a honlap galériájában található.)

Diákok és tanárok közös sikere

(Petőfi Népe, 2008. január 19.)

Mi az a kompetencia? Az új módszerrel hatékonyabb tanítás és tanulás. 2006 óta több kecskeméti iskola is részt vett az új oktatási módszer megismerésében. A pedagógusok a napokban záró konferencián összegzik a tanultakat.

Az élethosszig tartó tanulásra, és a megszerzett ismeretek gyakorlatban való, magas szintű alkalmazására készíti fel a diákokat az új oktatási módszertan. A kompetencia-alapú oktatás mikéntjét több kecskeméti iskola pedagógusai tanulták meg és kezdték sikerrel alkalmazni az elmúlt másfél-két évben. Az új módszer lényege, hogy a hagyományos, úgynevezett „frontális oktatás” (a tanár a táblánál ad elő, s a diák jegyzetel) helyett, az aktív részvételre, a kiscsoportban végzett, gyakorlatorientált munkára kerül át a hangsúly a tanórákon.

A Bolyai-gimnáziumban szintén jók az eddigi tapasztalatok a kompetencia-alapú oktatásról. **Dr. Főzőné Timár Éva** igazgató: – Iskolánk szintén tizennyolc millió forintot nyert a pályázatnak köszönhetően, melyből ötmillió forintot eszközök beszerzésére fordítottunk. A vezetőségből ketten, pedagógusaink közül pedig hatan vettek részt a szakmai továbbképzéseken. A kompetencia-alapú oktatással azt tapasztaljuk, hogy a gyerekek aktívabbak ezeken az órákon. Érdekesebb, színeesebb a tananyag feldolgozása. Még az elején járunk az útnak, de folyamatosan egyre több kolléga tér át erre a módszerre, melynek az alkalmazása a jövőben egyébként minden iskolában elvárás lesz.

Magyarvári Annamária

„A nyelvtudás alapvető”

Interjú Kovácsné Bozóky Ritával

A tanárnő már tanított itt, a Bolyai János Gimnáziumban. Két évig élt Svájcban, majd miután hazajött, visszatért iskolánkba. Angol nyelvet tanít.

– **Milyen érzés volt visszatérni ide, a Bolyaiba?**

– Jó. Máshova nem is mentem volna. Nagyon örülök, hogy visszajöhöttem.

– **Miért döntött úgy annakidején, hogy külföldön próbál szerencsét?**

– A férjemnek kellett Svájcba mennie.

– **Milyenek kinn a munkalehetőségek?**

– Én azt mondom, hogy aki kint akar dolgozni, és van valamilyen végzettsége, nagyon jól el tud helyezkedni. Nem biztos, hogy rögtön a szakmájában, de biztosan

talál állást. Kifejezetten keresik kinn a jól képzett szakembereket, akik jól beszélnek a nyelvet, és nagyon meg is becsülik őket. A nyelvtudás alapvető. Az angol és a német. Ha angolul vagy németül elfogadhatóan tud valaki, és kimegy, akár gimnázium után, biztos, hogy tud valamit csinálni. Svájcban például szerveznek olyan tanfolyamokat, ahol a dialektusokat tanítják azok számára, akik már tudnak németül.

– Mit tanácsol azoknak a fiataloknak, aki azon gondolkodnak, hogy külföldön próbálnak meg érvényesülni?

– Támogatom a gondolatot. Én azt mondom, menjenek mindenképp, ha van lehetőségük. Nagyon jó dolog más kultúrát, életstílust, életformát megismerni. És persze így tökéletesítheted a nyelvtudásodat is. Interneten ma már sok mindent el lehet intézni. Itthon mindenképp utána kell nézni, hogy az adott országban mit, milyen papírokat kérnek. Itthon kell intézkedni, akár ügynökségek segítségével.

– Mi az, ami esetleg nehézségeket okozhat egy külföldinek?

– A kultúrák nagyon eltérőek. Minden országnak megvan a maga kultúrája. Mire ezt „átveszi” az ember, az időbe telik. Nehéz beilleszkedni egy másik kultúrába. Például a svájciak sokkal zárkózottabbak. Az emberek nem járnak el egymáshoz. Az esküvőket péntekenként tartják, és csak egy rövid szertartásból áll az, nincsen lakodalom. Van, amihez könnyen hozzászokik az ember, de fel kell készülni, hogy ott más világ van, mint itthon.

– Miért döntött úgy, hogy hazajön?

– Meghatározott időre mentünk ki. Így is fél évvel többet töltöttünk kinn. Tapasztalatszerzésnek nagyon jó külföldön élni, de nehéz, mert az ember kötődik a családjához, honvágya van. Én a kislányomat itthon szerettem volna felnevelni.

– Tervezi-e, hogy visszamegy Svájcba vagy máshova, külföldre?

– Soha nem lehet azt mondani, hogy soha. Nem zárkózom el előle, de a közeljövőben nem tervezem.

Miklán Orsolya, Matkó Anett, 11/D

Versenyeredmények

- Szegeden tartották az országos **olasz nyelvi verseny döntőjét** élőbeszéd kategóriában. Az Április 5-i megmérettetésen Falu Réka, 12/b osztályos tanuló az első helyen végzett.
- Debrecenben került sor a **Gordiusz matematikai tesztverseny** országos döntőjére, ahol országos 5. helyet szerzett Hegedűs Imre, 11/C osztályos tanuló. Jusztin Sándor, (10/C) a 26. lett. – **A megyei forduló eredményei:** A 10. osztályosok versenyében a Bolyai az első helyet szerezte meg. Első lett Jusztin Sándor, 4. Komárniczky Bence, 9. Doba Dániel, 10. Török Árpád, 11. Zubornyák Dávid, 13. Sohajda Gábor, 16. Kónya Levente, 20. Kovács Dávid. – A 11. osztályosok között a Bolyais csapat a 2. helyen végzett. Első lett Hegedűs Imre, 8. Körmöczi Koppány, 25. Berente Tamás. – A 9. osztályosok versenyében 11. lett Körmöczi András, 18. Lakosa Zsolt.
- **Kenguru matematikaverseny** megyei eredményei: 10. osztályosoknál: 1. Komárniczky Bence, 10/C. 6. Jusztin Sándor, 10/C – A 11. évfolyamosoknál: Országos döntőbe jutott: Hegedűs Imre, 11/C., 13. Lengyel Miklós, 11/C, 19. Berente Tamás, 11/C.

- Szölgén Ákos, 9/B osztályos tanuló 2. lett az **Irinyi János Országos középiskolai kémiaverseny** megyei fordulójában. Helyezésével kivívta a jogot az országos döntőben való részvételre, amelyre Szegeden kerül sor május 1-3. között.
- Harmadik helyet ért el Sápi Sándor, 11/D osztályos tanuló a **Gróf Koháry István megyei történelmi emlékverseny** döntőjén, melyet április 5-én rendeztek Kecskeméten.
- A Kecskeméti Ifjúsági Otthon a Magyar kultúra napjához kötve rendezte meg immár hagyományos felolvasó versenyét a Magyar Irodalomtörténeti Társaság helyi csoportjával „**Századok újtói voltak...**” címmel. A versenyen Ádám Éva, 12/B osztályos tanuló a 2. helyet szerezte meg.
- Március 8-án Kiskunhalason rendezték meg a **Kazinczy Szép kiejtési verseny** megyei döntőjét, melyen a második helyet szerezte meg Ádám Éva, 12/B, ezzel elnyerte az országos döntőben való részvétel jogát, amelyre április közepén kerül sor Győrött.
- **Európa Ifjú Költője pályázat** nyertesei: A Katona József Könyvtár, a Szegedi Egyetem Germán Filológiai Intézete és a térség Europe Direct irodái „Európa Ifjú Költője!” címmel német-magyar versfordító pályázatot hirdetett Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében. Minden vers külön pályaműként került elbírálásra, ezért a három alkotás közül tetszőlegesen lehetett választani, vagy akár mindháromat le lehetett fordítani. A versenynek alsó korhatára nem volt, felső korhatára 19 év. Az eredményhirdetésre 2008. március 14-én került sor a kecskeméti Katona József Könyvtárban. Az ünnepségen részt vett Horváth Géza műfordító, irodalomtörténész, a zsűri elnöke, Bombitz Attila germanista, irodalomtörténész, és György Gábor az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője, akik személyesen is értékelték a pályamunkákat. A legjobb ifjú alkotók értékes könyvnyereményeket és oklevelet vehettek át. A versenyre 128 pályázótól összesen 198 pályamunka érkezett. Iskolánkból 16 tanuló összesen 37 versfordítást küldött be. Eredmények: Első helyezést ért el Plattner Noémi, 12. D osztályos tanuló. 2. helyezést ért el Hugo von Hofmannstahl versének fordításáért Bende Gábor (10. D) és Günter Grass versének fordításáért Lengyel Miklós, 11. C osztályos tanuló. 3. helyezést ért el Friedrich Schiller versének fordításáért Bognár Anna, 12. D osztályos tanuló.
- A Bányai Júlia Gimnázium fennállásának 60. évfordulója tiszteletére városi német nyelvű szavalóversenyt rendeztek, melyet **Cserkó Anett, 10/D osztályos nyert meg**. A 3. helyen **Révay Lili, 11/B** osztályos tanuló végzett. 6. lett **Fásy Gabriella**. Humor az irodalommal hirdette meg a Bányai Gimnázium a vers- és prózamondó versenyt, amelyen **Sebesi Albert Hunor (11/A)** az első helyen végzett.

Kijutottak a döntőre

A Fekete sereg a Sulitúrán és a Sulimpián

A Sulitúra Alapítvány abból a célból jött létre, hogy a gyermekek sportolási, utazási és táborozási lehetőségeit támogassa. Ennek keretében hirdették meg a Sulitúra vetélkedőt, melyen csapatunk már harmadik éve vesz részt.

A versenyen először 2005-ben indultunk el, akkor még „mátyásos” diákokként. Hűen az iskolánkhöz a Fekete Sereg nevet választottuk magunknak. Azóta átestünk

egy iskolaváltáson, de a nevünket megtartottuk, habár a csapaton belül történtek egy kis változtatások. Immár a Bolyai János Gimnáziumot képviselve igyekszünk helytállni a fordulón.

Idén a verseny nyolc fordulóból áll. Február 12-étől minden kedden 14 órakor kapjuk meg a feladatsort – egy 20 kérdésből álló tesztet, illetve egy „kreatív feladatot” –, melyet az internetről kell letöltenünk. Jelenleg a 3. fordulónál járunk, melynek keretében iskolánkban egy sportversenyt kell szerveznünk. Eddig készítettünk már csapatképet, logót és már verset is írtunk arról, hogy miért veszünk részt a versenyben. Erre nagyon egyszerű volt a válasz: szeretnénk újra kijutni Görögországba, a döntő helyszínére, hogy onnan ismét győztesként térjünk haza. Akárcsak a tavalyi évben.

Ezért mi, a Fekete Sereg tagjai – **Molnár Mónika, Nádudvari Dzszenifer, Szabó Kinga, Kiss Máté, Papp Zsolt, Tóth Máté, valamint a vezetőnk, Benkovics Zoltán** tanár úr – mindent megteszünk azért, hogy április 4-én úgy fejezzük be a versenyt, hogy tudjuk, júniusban a görög tengerparton fogjuk süttetni a hasunkat. ***Nem kis izgalmak árán a csapat kijutott a görögországi döntőre.***

Szabó Kinga, 9/C

ENIBE

Spanyol szótól volt hangos a Bolyai

(BAON, 2008. március 3.)

Március 1-jén rendezte meg a Bolyai János Gimnázium a spanyol-magyar két tanítási nyelvű középiskolák országos találkozóját, az ENIBE-t, amely immár hatodszorra kerül megtartásra. A rendezvény egyik szervezőjét, Nényei Zita spanyoltanárt kérdezték tanítványai.

– Mi a célja a találkozásnak, és hogy esett Kecskemétre a választás?

– A legfőbb cél, hogy erősítse az intézmények közötti szakmai kapcsolatot, együttműködést, és így alkalmat is adjon arra, hogy a két tanítási nyelvű gimnáziumokban spanyolul tanuló diákok még jobban megismerjék egymást, barátságot kössenek és a tanárok között pedig mélyüljön a szakmai munkakapcsolat. Hogy miért Kecskemétre esett a választás? Három évvel ezelőtt kezdődött a Bolyaiban a spanyol-magyar két tanítási nyelvű oktatás. Megtiszteltetés, hogy nálunk kerül megrendezésre a VI. országos találkozó. Ilyenkor nemcsak a diákok és tanárok, az intézmények figyelme fordul a spanyol nyelvű oktatás felé, hanem a fenntartó önkormányzatoké is. Minden évben más és más gimnázium szervezi. Most mi mutathatjuk meg több mint száz vendégünknek a híres város kulturális értékeit, vendégszeretétét, és a gimnáziumunkban folyó munkát.

– Kik vesznek részt a mostani találkozásn?

– A rendezvényt megtisztelteti **Marta Cereales** oktatási és **Emilio Vilanova**, főtanácsos. Itt lesznek a spanyolosok a budapesti Károlyi Mihály kéttannyelvű, a pécsi Kodály Zoltán, a debreceni Fazekas Mihály, a miskolci Herman Ottó és a szegedi Tömörkény István gimnáziumból. 15-15 diák vesz részt iskolánként, és valamennyi spanyoltanár. A rendezvény fő támogatója a nagykövetség, amely fontos missziót tölt be a spanyol nyelv és kultúra terjesztése és népszerűsítése terén Magyarországon.

– Milyen programok voltak?

– Először a Bolyairól készült spanyol nyelvű filmünket mutattuk meg vendégeinknek, majd a hivatalos köszöntők után a nagykövetség által finanszírozott perui,

quatemalai, spanyolországi tanulmányutakon részt vett diákok tartottak élménybeszámolót, majd a házigazdák az *El otro lado de la cama* c. film színdarabváltozatát adták elő, természetesen spanyolul. Ebéd után versenyekre került sor. Volt nyelvi tudást mérő, aztán vitázó és kreatív játékokat is felölölő vetélkedő, mellettük nem hiányozhatott a spanyol nyelvi vers- és prózamondók is versengése sem. A fotópályázatra beküldött legjobb képek a tanulmányutakról, az iskolai képzésekről készültek, s Spanyolországhoz kötődnek. Este díjkiosztással zárult a programdús nap. Reméljük, élményekben gazdagon távoztak vendégeink a Bolyaiból.

A spanyolosok nevében is köszönjük **Benke Orsolya**, **Nényei Zita**, **Allende Benes** és **Zala Anikó** tanárnőknek a sok fáradsággal és munkával járó találkozót. Reméljük, a családi találkozók sikerére megköszönhetjük a jól megérdemelt Sangriát.

Palásti Fanni és Gyepes Adél, 10/S

Az attasé szerint kiváló az oktatómunka

(Petőfi Népe, BAON, 2008. március 3.)

Kecskemét: A Bolyai adott otthont a spanyol-magyar kéttannyelvű gimnáziumok találkozójának. A spanyol nagykövetség oktatási attaséja, **Marta Cerezales** asszony, valamint a követség tanácsosa, **Emilio Vilanova**, főtanácsos is eljött a Bolyaiba.

Március 1-jén a kecskeméti Bolyai János Gimnáziumban rendezték meg az ENIBE elnevezésű országos találkozót. Ezen valamennyi magyarországi spanyol-magyar kéttannyelvű gimnázium képviseltette magát. A rendezvényre – mely egyben tanulmányi verseny is – Budapestről, Szegedről, Miskolcra, Pécsről és Debrecenből érkeztek diákok és kísérőtanáraik. A tanulók a nap folyamán különböző kommunikációs feladatokban mérhették össze tudásukat, és emellett volt több spanyol nyelvű kiselőadás is. Ha mindez nem lett volna elég, a bolyais házigazdák még színházi bemutatóval is készültek, melyben egy Pedro Almodóvar filmet dolgoztak át.

A nap egyik fő eseményeként a kiváló tanulmányi teljesítményt nyújtó diákok átvehették az odaítélt ösztöndíjakat. A nyertesek között egy kecskeméti diáklány is ajándékot vehetett át: **Gyepes Adél**, a Bolyai Gimnázium 10/S osztályos tanulója hatszáz eurós jutalmat kapott kitűnő tanulmányi eredményéért. **Pásztor Roland**, 10/S, fotóiért pedig második díjat kapott. (A szerk.)

– Programjaink és ösztöndíjaink célja, hogy a magyar és a spanyol fiatalok minél többet tudhassanak meg egymásról, legyen alkalmuk találkozni – mondta el **Marta Cerezales**, a spanyol nagykövetség oktatási attaséja. – Húsz évvel ezelőtt a budapesti Károlyi Mihály Kéttannyelvű Gimnáziummal kezdtük el az együttműködést, mostanra hat spanyol-magyar kéttannyelvű középiskola van Magyarországon. Büszkén mondhatom: a jövő évtől tovább gyarapodik ez a szám: Veszprémben is indul kéttannyelvű oktatás. Kecskeméten kiváló oktató-nevelő munka folyik a Bolyaiban. Remélem, hogy pár év múlva a spanyol tagozaton végzők közül néhányan valamelyik spanyolországi főiskolát vagy egyetemet választják majd a továbbtanuláshoz – mondta az attasé.

Dr. Főzőné Timár Éva, a Bolyai-gimnázium igazgatója kiemelte: – Iskolánk életében sokat jelent ez az esemény. – Nagyon büszke vagyok arra, hogy mi lehetünk a házigazdái a hatodik alkalommal megrendezett ENIBE országos találkozóknak. Emlékszem, amikor 2005-ben elkezdtek szervezni a spanyol-magyar kéttannyelvű oktatást, még azt sem tudtuk, mennyi jelentkező lesz. Ma már két évfolyamon 39 diákunk tanulja spanyolul a történelem és földrajz tantárgyat.

Pedagógusainknak és a diáktársaknak is sokat jelent az az elismerés, amit ma az egyik tanulónk átvehetett. Egy másik ösztöndíjnak köszönhetően két diákunk már tavaly kiutazhatott Spanyolországba két hétre. Reméljük, a jövőben még több diákunknak lesz alkalma eljutnia spanyol nyelvterületre. (A rendezvényről honlapunk galériájában és a BAON-on láthatók fotók.)

A négyszeres magyar bajnok az iskolapadban is bizonyít

Élen a sportban, élen a tanulásban

(Tudod, mi a pálya? A Kecskeméti Lapok oktatási és pályaválasztási melléklete, 2008. február)

Kecskemét számos kitűnő képességű tehetséggel rendelkezik, de talán közülük is kiemelkedik a Bolyai János Gimnázium 16 éves tanulója, **Toldy Laura**, aki immár négyszeres magyar bajnoknak vallhatja magát atlétikában, és eddig már kétszer kapott köztársasági kitüntetést tanulmányi eredményei elismeréseképpen. A KARC bájos tehetségét eddigi pályafutásáról, eredményeiről, illetve mindennapi életéről kérdeztük.

Nem lehet elég korán kezdeni

– Aktív sportpályafutásomat hat éves koromban tornával kezdtem a Lánchíd Utcai Általános Iskolában. A gimnasztikáról egy év után váltottam atlétikára, mégpedig Adamik Zoltán irányításával, aki azóta is az edzőm. Ezt a sportágat hamar megkedveltem, igaz, először csak egy játék volt, mára azonban egyfajta hivatásnak is tekintem. Az első eredményeket negyedikes koromban értem el, amikor több megyei, illetve regionális versenyt sikerült megnyernem. Ezek nagyon fontosak voltak későbbi pályafutásom szempontjából, hiszen láttam, hogy van tehetségem ahhoz, amit csinálok és szeretek. A serdülő korosztályban tizenhárom évesen nyertem az első országos bajnoki címem, amit azóta további három követett.

– A tavalyi év legnagyobb eredményének a diákolimpián szerzett aranyérmemet tekintem. Magasugrásban 176 centimétert sikerült teljesítenem, amivel kvalifikáltam magam a nyári ifjúsági világbajnokságra. A VB-t a csehországi Ostravában rendezték meg, ahol sikerült a döntőbe jutnom, ott azonban nem tudtam kiugrótl teljesíteni, hiszen 170 centiméter volt a legjobb eredményem, ami bizony elég nagy csalódás volt számomra. Igaz, a többiek dicsértek, hogy a döntőbe kerülés is szép teljesítmény, de én ennél többet vártam magamtól. Ez rányomta a bélyegét a következő versenyekre is, ráadásul a lábam is megsérült, emiatt eléggé nehéz volt az idény hátralévő része, sokat kellett pihennem. Egy sportoló számára megpróbáltatás a többieket nézni a pályán edzés közben, míg neki kímélnie kell magát. Mindenesetre tizenhat évesen el tudtam indulni első felnőtt bajnokságomon, de az előbb említett okok miatt az igazán kiugró eredmény elmaradt. Az ősszel kezdett visszatérni a formám, így – habár továbbra is voltak gondok a sérült lábammal – a csapatbajnoki döntőben magasugrásban sikerült az első helyen végeznünk.

– Az idei szezonnak nagy tervekkel vágtunk neki, Az edzőm hármas- és magasugrásban is a bajnoki címet várja el tőlem, így komoly feladatok elé nézek. Az idény február közepén indul, és ezt még három komoly verseny követi. A nagy cél,

hogy magasugrásban sikerüljön elérnem a 180 centimétert, ezzel az eredménnyel ugyanis lehetőségem lenne elindulnom a július 8-a és 13-a között rendezett lengyelországi junior világbajnokságon. Ez azért is lenne szép eredmény, mert itt nálam egy évvel idősebbek szerepelnek.

Tanulás és sport

– A versenypályán és az iskolában elért eredményeimnek köszönhetően eddig kétszer vehettem át Magyar Bálint minisztertől a Köztársaság jó tanulója, jó sportolója díjat, és háromszor tüntettek ki hasonló elismeréssel Kecskeméten. A tanulást és a portolást igyekszem megfelelően összeegyeztetni. Gyakorlatilag olyan régóta csinálom egymás mellett a kettőt, hogy ez ma már nem okoz különösebb gondot. Volt, hogy még a szüleim is meglepődtek a majdnem kitűnő bizonyítványom láttán. Szerencsére mind az általános iskolában, mind pedig most, a Bolyai János Gimnáziumban a testnevelés tagozatra járok, és mindkét intézmény nagyon sokat segített korábban is, illetve manapság is.

Haverok, buli, mozi

– Szabadidőmben leginkább olvasok, főként Paulo Coelho műveit kedvelem. Nagyon szeretek moziba járni, de erre elég ritkán van alkalmam, mivel barátaim is sportolnak az iskola mellett, így kevés a szabadidőnk. Igyekszem minél több időt tölteni a párommal is, akivel remekül megértjük egymást, és nagyon várom a nyaralást is, mert az úszás-napozás párosnál kevés jobb dolog létezik számomra.

Ferentzi Miklós

A kecskeméti Gong Rádió 2009-ben

(Petőfi Népe, 2007. november 15.)

– Reggeli híreink következnek: mai időjárásunk csak a fűtésszolgáltatótól függ, hiszen tudják, a hőmérséklet-szabályozást 2065 óta ők végzik. A Petőfi Sándor utcán a mágneses útjavítás miatt a közlekedést robotrendőrök irányítják. Reggeli témánk az iskolaválasztással foglalkozik. Aki 2009-ben kezdi a tanulmányait általános vagy középiskolában, könnyű dolga van. Kérdezzünk meg erről egy iskolaigazgatót:

– Az elsősök naponta kapnak három cukormentes cukorkát, ami tartalmazza a teljes tananyagot. A gimnáziumokban pedig mindenki kap év elején egy fejhallgatónak látszó agyfeltöltő szerkezetet. Ezt a ketyerét az internethez lehet csatlakoztatni, és ezáltal a diákok otthon tanulhatnak. Az iskolába csak ünnepekre, diákrendezvényekre és további összejövetelekre, vizsgákra, dolgozatokra kell befáradni.

– Köszönjük a beszámolót az igazgató úrnak. Mai utolsó témánk a környezetünkkel foglalkozik. Megnéztük Kecskemétet 92 évvel ezelőtt és most, 2009-ben. Hát, fáj az igazság, de nagyon rosszak a körülmények. Zöld zóna nem túl sok van, sőt az Arborétumon kívül semmi nincs. Ezen lehetne javítani azzal, hogy az időjárást nem a fűtésszolgáltató, hanem a természet dönti el. A beton játszótereket parkosítani kellene... De hát ezek nagy álmok. Kedves hallgatóink, köszönjük, hogy minket választottak! Hallgassák továbbra is a Gong Rádiót!

Kollár Alíz, 9/B

Csillagok, csillagok... **BAON, 2007. november 21.**

Az a legnagyobb baj, hogy mostanában mindenki sztár lehet, és olyanok is, akiknek semmi tehetségük vagy szorgalmuk nincsen!

Újabban az is sztár lehet, aki vagy óriási botrányokat kavar, vagy kitergeti a magánéletét mindenkinek. Szerintem ebben a hétköznapi emberek a hibásak! Ha az emberek nem lennének kíváncsiak ezekre a „sztárookra”, talán a szombat esti tv műsorok színvonalasabbak lennének, mint most. Merthogy mindenki arra panaszkodik, hogy micsoda rossz műsorok mennek a tévében (pl. Győzike-show), és az érdekes az, hogy a statisztikák szerint mégis van több mint kétmillió ember, aki megnézte!

Akkor hogy is van ez? Persze azért a sztárok között is lehet pozitív példát felhozni! Szerintem egy igényes ember nem igazán enged betekintést a magánéletébe, noha ez a legtöbbször nem rajta múlik. Minden elismerésem azoké a híres embereké, akik nem, vagy legalábbis ritkán kerülnek címlapra a magánéletükkel kapcsolatban!

Én őket tartom igazi sztároknak!

Sajnos velem is előfordult már, hogy csalódtam valamelyik kedvencemben: nagyon kedveltem Jennifer Anistont, azért, mert mindig olyan természetesnek, egyszerűnek tartottam, és egyszer csak azt olvastam rólam, hogy plasztikai műtétet végeztetett magán. Tudom, ez sokaknak nem olyan nagydolog, de én csalódtam benne! Ezen kívül még ott vannak a tehetségkutató műsorok is.

Egyrészt jók, mert lehetőséget adnak a tehetséges embereknek, hogy kibontakozhassanak, másrészt viszont sokaknak nagy csalódást okozhatnak, és akik el is jutnak a műsor végéig, utána nem tudnak mit kezdeni magukkal és a hirtelen jött sikerükkel, hogyan maradjanak továbbra is a rivaldafényben, és e miatt a tehetetlenség miatt tűnnek el süllyesztőben. Ez a csalódás akár tönkre is teheti az életüket, és üresebbnek érezhetik magukat, mint valaha.

Kik is voltak igazi sztárok? Hát, azt hiszem eddig a Beatles együttesnek volt akkora népszerűsége a világon, amit még eddig nem sikerült fölözni. A másik ilyen nagy egyéniség Elvis volt, aki még ma is legendának számít. A mai sztárok ellenben nagyon megosztják a közvéleményt: Paris Hilton, Britney Spears, Tokio Hotel... Egy része az embereknek beképzeltnek, szájalmasnak tartja őket, mások rajonganak értük, és vannak olyanok is, akik azt sem tudják kik ők. Én azonban ismerek olyan híres embert, akit a hírnév sem változtatott meg, ugyanolyan maradt, mint amilyen volt, és én ezt nagyon becsülöm benne!

Szerintem egy ember lehet úgy is híres, hogy nem feltétlen tud az egész ország/világ a magánéletéről mindent, és a tehetsége, kemény munkája juttatta el oda, ahol most van. Én azért nem mindig lennék a helyükben: biztos rossz lehet, hogy nem mehetsz le a boltba melegítőben, smink nélkül, mert akkor biztosan te lennél a beszéd téma sokak körében. Persze azt azért nem mondom, hogy mindig rossz dolog, de én azt hiszem, inkább nem szeretnék híres lenni, csak szeretnék valami nyomot hagyni a világban magamról: hogy az emberek tudják, ha majd nem leszek: ki volt az a Vígth Fruzsina, és bennem is az a tudat legyen: nem hiába éltem!

„...én jobban érzem magam a bőrömben így, hogy a rádión keresztül csak a hangomat ismerik. Legalább nem mondják egymásnak az emberek például azt: - Képzeld tegnap láttam az utcán a Hadházyt! Te, hogy az életben milyen bunkón néz ki...?!” (Hadházy László)

Sztárpalánta-nevelő Magyarország

XXI. század, 50 csatornás tévépack, autó, amiben 110 rádióadó van, 99 csillagos sztármagazin, minden héten új együttes, minden héten új kedvenc... Hohó! Várjunk csak egy kicsit, hova jut a világ? Hova jut Magyarország?

Hazánk gazdasága igen termékeny, különösen a sztáripari ágazata, amely olyannyira feltörekvő, hogy határt csak a csillagos ég szab számára, hisz ott vannak a befutott sztárok. Sok a befektető, akiket köznyelven csak managereknek nevezünk, na és sok a *termék*, akiket pedig „igazi csillagoknak” hívunk.

Ma már a nem mindennapi rágózási technikámmal én is főműsor-időbe kerülhetek egy-egy kereskedelmi csatornán, ugyanis nem sokban különbözik tőlem, – a tehetségét illetően – az a valóságshow hős, akinek ma már olyannyira felvitte az Isten a dolgát, hogy egy délelőtti teleshopban műsorvezető. Igen, tudom hihetetlen, de igaz. Bizony, bizony műsorvezető. Másik kedvencünk pedig lehet a Playboy magazin férfi olvasói által oly nagyra becsült hölgyemény, aki botrányairól, hosszú szőke fürtjeiről és kilónyi vakolatáról híres. Nemrég járt az éterben az a szenzációs hír, miszerint a kishölgy kutyuskája megharapdálta a szomszéd nénike kezecskéjét, ja és a legjobb, hogy meg is ússza (?), csak azért mert ő SZTÁR. Erről ennyit...

Ma már a televízió túlságosan sokat enged meg magának. Nem normális mennyiség az, amennyit a sztárokból kitermel. Nincs ennyi valódi tehetség napjainkban. *Kreált egyéniségek* viszont annál többen vannak. Úgy gondolom, gátat kellene szabni ezeknek a „fenegyerekeknek”, akiknek anyuci és apuci jól bánik a családi kasszával, túlságosan is jól. Na de ez egy másik téma.

Sztárnak csak azt nevezhetünk, aki valódi értéket közvetít, akinek van a tehetsége, a teljesítménye mellett – gondolok itt a sportolókra – hosszú évek alatt összegyűjtött tapasztalata is. Az ilyen embernek nincsenek kétes sötét foltok a múltjában, ő nyíltan vállalja önmagát, mégsem teregeti ki a családi szennyest egy-egy esti órákban sugárzott reality komédiában.

Napjainkban rendkívül kevés ember felel meg e kritériumoknak. Azt, hogy valaki sztár, nem lehet teljes bizonyossággal kijelenteni, hiszen minden ember szemében más-más ember válik csillaggá az évek során. Egy valami biztos, hogy egyszeri szereplés után senki sem lesz sztár. Olyan magasra pedig, ahol az igaziak vannak, hosszú, nagyon hosszú út vezet és ezt minden kis magyarországi sztárpalántának tudnia kellene!

Gulácsy Erika, 11/C

Mitől kezdve sztár valaki?

BAON, 2007. november 21.

Nos, hát ma nincs túl sok igazi sztár a világon. Én olyanokat is fogok felsorolni, akik biztos nem azok, és olyanokat, akik biztosan azok.

Hát kivel is tudnám kezdeni, mondjuk ott van Győzike. Az elmúlt egy évben, szerintem nem volt olyan hét, vagy nap, hogy ne lett volna valamelyik bulvárlap címdoldalán. Paris Hilton, Britney, Tokio Hotel, és a többi „szupersztárról” nem is beszélve.

A mai „sztárokat” csak a pénz érdekli, semmi más, de persze ez csak az én véleményem. Az viszont nagyon igaz, hogy vannak hírességek, akiknek van egy

fénykoruk, és utána kihunynak akár a csillagok. De vannak felejthetetlen valós emberek, csapatok, mint Elvis, U2, Depeche Mode, Guns 'n' Roses, Green Day, és magyarok közül Ákos, Hooligans, Republic, Edda, és még sokan mások, akik még akkor kezdték fényes pályájukat, amikor mi tizenévesek még esetleg még sem voltunk. Ebből néhány még mai napig próbál és koncertezik, és persze az igaz rajongók nem hagyták ott őket akkor sem, amikor nem voltak a slágerlisták élén.

A baj az emberekkel van, akik szeretik a bulvárban szereplő személyeket, amikor némelyiknek se hangja, se mozgása, se tudása, se tehetsége, de van pénze! Gondoljunk csak bele, hányan mentek el úgy a Megatáncba, Megasztárba, hogy azt hitték, van érzékük a tánchoz, vagy az énekléshez. Szerintem, nem volt olyan ember, aki ne nevette volna végig a két említett műsornak a válogató műsorait. Volt olyan, aki csak azért ment el, mert szeretett volna benne lenni a tévében! Normális az ilyen?

Nem tetszik, az a tény, hogy csak a pénztől függ, hogy népszerű valaki vagy sem. Ez az igazi tehetséges emberekre nézve nem jó, sőt már hátrányos helyzet. Hány olyan kezdő együttes van, aki bármit megtenne egy lemezszerződésért, csak hogy az összes stúdió el van foglalva a sztárokkal, és hiába küldenek demókat a kis együttesek, a stúdióban meghallgatják és kidobják.

De szerencsére van mindezeknek ellentétje. A híres embereknek, vannak érdekes szokásaik. Felsorolok egy párat: Örökbe fogadás, ingatlan vásárlás, utazás a világ bármely pontjára, többszöri házasság, vásárlás és buli minden mennyiségben. Hát akinek nincs anyagi problémája, az bármit megtehet.

Nekem személy szerint van kedvencem a közismert emberek között. Példaképek is, mert egyszer én is szeretnék valamikor úgy játszani hangszeren, mint a banda tagjai. Milyen jó is lenne! Sztár viszont a világ minden kincséért sem lennék.

Kollár Alíz, 9/B

A sztárvilág háttére

Hírnév, rivaldafény, csillogás, menő cuccok, a legdivatosabb cipők, táskák, ékszerek...

Mindez megadatott Paris Hiltonnak, Vanessa Hudgensnek, és még hosszasan sorolhatnám a neveket. De úgy gondolom, szükségtelen lenne, hisz ma már mindenhol róluk, a sztárokról van szó.

Mondhatni, már a könyökünkön jön ki, hogy nem tudunk egy értelmes műsort végignézni a televízióban, anélkül, hogy az ne róluk szóljon. Illetve a bulvárlapok középpontjában is természetesen ők állnak. Rendben, elismerem, beszéljünk róluk. Azonban ritkán ejtünk szót arról, mi is kell ahhoz, hogy valakiből „csillag” legyen.

Feltétlen szükséges pénz? Vagy elég, ha valakinek kellő tehetsége van? Egyértelmű, hogy a pénz elengedhetetlen. De az én véleményem az, ha tehetség nincs, kár erőlködni, mert valamit mutatni kell és bizonyítani. Avagy felmerülhet bárkiben a kérdés: Akár belőlem is lehet sztár?

Számomra elszomorító, hogy sokak nem adják meg maguknak a lehetőséget, hogy tagjai legyenek az álomvilágnak, és kárba vész tehetségük. Nézetem szerint ugyanis az, álomvilág; legalábbis kívülállóként így látom. Hisz egy sztár bármit megvehet, mi szem, szájnak ingere.

Nem szenved hiányt semmiben, nincsenek anyagi problémái.

Őszinte leszek, én szívesen lennék ünnepezt sztár. Valamilyen szinten én is irigylem őket, bár azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül. Viszont ha jobban

belegondolunk, előnyei mellett, bizony hátrányokkal is jár a nagyfokú ismertség. Hiszen nap, mint nap azt halljuk, melyik sztár van perben az újságírókkal, mert épp hamis cikk jelent meg róluk a sajtóban.

Személy szerint, a pereskedés mellett feszélyezne az is, ha egy perc nyugtom sem volna a lesifotósoktól.

Úgy gondolom, nagyszerű a sztárok élete, de mivel emberek, nekik is vannak problémáik. Mégis ha valakinek van tehetsége, ne hagyja veszni azt, tegyen érte, hogy SZTÁR lehessen!

Tasnádi Dóra, 11/D

Álom vagy átok

BAON, 2007. november 21.

Csillogás, pénz, vörös szőnyeg, saját film, lemez, rajongó tábor. Micsoda élet! És a sztároknak bizony mindből jutott. Mennyire irigylésre méltóak! Vagy mégsem? De hát a legtöbben kisgyerekként mind erről álmodunk! Színésznő szeretnék lenni... énekesnő szeretnék lenni...(a kihagyhatatlan:) balerina szeretnék lenni! Mind vágyunk a hírnévre, a tündöklésre, mégsem adatik meg mindenkinek.

De kik is az úgynevezett sztárok? Olyan emberek, akik kitűnnek a többiek közül kivételes tehetségükkel, hangjukkal, színészkedésükkel, s ez által ma az egész világ ismeri őket. Csak ez nem ilyen egyszerű. Ki ne hallott volna már arról a gyakori esetről, hogy apu vagy anyu segítségével a kislányból vagy kisfiúból egyszerre címlapsztár lesz? Az ilyenek az úgynevezett sztárocskák. Mert hát nézzünk csak rá esetünk legkézenfekvőbb példájára, Paris Hiltonra. Tehetség? Ugyan. És a helyzet az, hogy rengeteg ilyen van. Hogy kell-e ez a világnak? Még több cicababa, hogy egész nap költség a pénzt, miközben semmit sem dolgoznak? Nem hiszem, hogy erre a válaszra bárki is számítana, de véleményem szerint kellene. Természetesen nem a létfontosságuk miatt. Mégis, ha a kezembe veszek egy tinimagazint, és az újabb megalázó képekkel mutatják be a tegnapi bulijaik, jókat tudok rajtuk nevetni. De más hasznukat tény, hogy nem látom.

Jogos ez? Valaki évekig küzd, hogy beérjen neki a babér (ha egyáltalán beér neki), más meg a családja miatt eleve arra van „ítélve”, hogy híres legyen?! Van ez így. Én csak sajnálni tudom azt, akinek nincs egy nyugodt perce, hogy ne botoljon kamerákba. Persze az egész sztár-életre születni kell. Kell, hogy legyen egy olyasfajta motiváció, mozgatórugó az illetőben, hogy az híres akarjon lenni.

De nagyon vigyázni kell a hirtelen jött hírnévvel! Nehogy aztán jó kis orraesés legyen a vége, hogy mégsem olyan jó ez az élet, hiába a pénz és a csillogás.

Szenek Orsolya, 9/B

Már csak néhány perc

(Petőfi Népe, 2007. december 6.)

Mindenki meredten bámul az órára, majd...igen! Megszólal az utolsó óra végét jelző csengő, és mindenki mehet a mag útjára, hogy élvezhesse a péntek adta szabadság örömeit. Ki mit csinál ilyenkor? Legegyszerűbb azt leírnom, én mit csinállok. Barátaimmal néha beülünk egy teázóba, van, mikor sétálunk, bemegyünk a könyvtárba. De bárhol is vagyunk, a lényeg mindig az, hogy együtt, nyugodtan beszélgetni tudjunk.

Persze, szórakozásról nem mindig a teázó, meg a csendes helyek jutnak az eszünkbe. Inkább egy koncert vagy diszkó. Tehát szerintem a kikapcsolásnak több fajtája is van, végeleáthatatlan sorolhatnám, mit is gondolok szórakozásnak. Én egyedül is el tudok lenni magamban, csak kell egy kis zene, egy jó könyv és máris jól érzem magam.

Mindegy, mit csinálunk, vagy hol vagyunk, azt kell csinálni, amit szeretünk, amihez kedvünk van. És meg is van a szórakozásunk.

Szenek Orsolya, 9/B

Legyél önmagad!

BAON, 2007. november 29

Szerintem egy ember akkor lehet érdekes és magával ragadó, ha van egyénisége, egyedi tulajdonságokkal rendelkezik.

Márpedig ezek mindenki ott lapulnak, csak ezt nem mindig vesszük észre, vagy azért nem, mert egyszerűen nem figyelünk fel rá, vagy pedig az egyén hibájából: sok ember nem képes magát olyannak elfogadni, mint amilyen, ezért próbál azokhoz a központi emberekhez hasonlítani, akik úgy általában közkedveltek a társaságukban. Pedig sajnos ebből a legtöbb esetben csak rossz származik: az illető egyre rosszabbul érzi majd magát a bőrében, és ezzel megint csak negatív benyomást fog kelteni másokban. Ezért igyekezzünk kibékülni saját énünkkel, és próbáljuk meg azokat a tulajdonságainkat kihangsúlyozni magunkban, amiről úgy gondoljuk, hogy fontos és egyedi. Ezáltal elérhetjük, hogy mások is érdekesnek tartsanak minket.

Számomra az egyik legérdekesebb ember az alsós tanító nénim volt. Nagyon sokat köszönhetek neki. Nem csak azzal foglalkozott, hogy tudást adjon nekem és az osztálytársaimnak, hanem mindig törődött velünk. Mikor nagyobbak voltunk, akkor is mindig fordulhattunk hozzá, bármilyen problémánk akadt, megértett és segített minket.

Ezeken, a személyes dolgokon kívül is, tényleg nagyon ritka tulajdonságokkal rendelkező ember. Először is nagyon tehetséges, rendkívüli színészi és rendezői képességeit már nem egyszer bebizonyította. Másodszor, én még nem találkoztam másik olyan emberrel, aki ilyen megértő és kedves lett volna másokkal. Ő mindenkit szeret (vagy legalábbis megpróbál mindenkit szeretni), és szerintem ez fordítva is igaz!

Több olyan ember is van az ismeretségi körömben, akiket igazi egyéniségeknek tartok: nemcsak a családomban, de a barátaim és az ismerőseim között is.

Véleményem szerint minden ember lehet érdekes és vonzó jelenség, csak éppen „jó” szemmel kell rájuk nézni, mert ha csak az emberek rossz tulajdonságaira figyelünk fel, nem fogjuk meglátni az igazi emberi értékeket.

Az utcán minden sétáló emberről lehet kérdéseket feltenni. Például egy néni, aki egy padon ül egész nap, ő mit gondolhat magában, miközben a napjait azzal tölti, hogy a nyüzsgő étellel teli, vagy éppen nyugodt, kimerült embereket figyel nap, mint nap? Honnan tudjuk, hogy nem éppen, kíváncsiságból társadalom-pszichológiai okokból ül ott és figyeli a többieket? Hát igen, erre azért elég kicsi az esély, de ki tudja... Vagy éppen rég elveszettnek hitt rokonát próbálja megtalálni, kétségbeesett magányában barátokat keres, vagy egyszerűen csak nem tud mit csinálni otthon. Esetleg nincs is otthona?

Ezeket a dolgokat ugyanígy végig lehetne gondolni a buszon ülő, pókerarccal néző emberek mindegyikéről, az iskolában unatkozó diákokról, az irodában gép előtt ülő titkárnőkről, takarítónőkről, írókról, színészekről vagy akárkikről!

Jó lenne, ha több időnk jutna egymásra, és könnyebben észre tudnánk venni a másokban, illetve magunkban, az ott szunnyadó, vagy éppen felszínre törő óriási értékeket.

„Magunkon ítélni sokkal nehezebb, mint másokon. Ha sikerül helyesen ítélni saját magad fölött, az annak a jele, hogy valódi bölcs vagy.” (Gondolat A kis herceg című könyvből.)

Vígh Fruzsina, 9/B

100 év múlva

Biztosan mindenkit foglalkoztatott már, vajon milyen lesz a világ egy évszázad múlva.

Mindenfélét hallunk, különféle bizonyíthatatlan elméleteket, melyek egy-egy tudományággal vagy a mindennapi élet kérdéseivel kapcsolatban alakítanak ki egy lehetséges jövőképet. De mi fog ezek közül megtörténni? Ezt a kérdést senki sem tudja megválaszolni, bár mindenkinek meg van a saját véleménye.

Azonban vannak olyan teóriák is, amelyek valós tényeken alapulnak, olyanokra, melyek feltétlenül be fognak következni, és megoldást kell rájuk találni. Ilyen pl. az, hogy a Föld kőolaj-készletei kifogyóban vannak, és ilyen ütemű felhasználás mellett 2050 és 2070 között végleg elfogynak. Ez felveti a problémát, hogy ha nem lesz kőolaj, miből fogják előállítani a járművek üzemanyagát, a benzint és a dízelolajat, a repülőgépekbe a kerozint, vagy azokat a műanyagokat, melyek kőolajszármazékokat tartalmaznak. A közlekedés megoldásán már most dolgoznak, hiszen kifejlesztették az ún. hibridautókat, melyek már nem csak benzinnel működnek, valamint az elektromos és a napelemes autókkal is kísérleteznek. A műanyagoknál pedig az újrahasznosítással próbálkoznak.

Egy másik példa: Sok olyan hírt hallunk, ami a globális felmelegedésről szól. De milyen hatással lehet ez az életünkre? Mit veszünk észre belőle? Jelenleg még csak annyit tapasztalunk, hogy nyáron a szokottnál jóval melegebb van, télen pedig gyakran hó helyett esőt kapunk. Vajon ez tényleg a globális felmelegedés hatása, vagy csak a Föld folyamatos változásait érzékeljük most erősebben? Egyes emberek szerint ez valóban a globális felmelegedés hatása, és ha az ember nem csökkenti vagy szünteti meg teljesen a környezetszennyezést, a Föld 100-200 éven belül annyira felmelegszik, hogy lakhatatlanná válik, és minden élet elpusztul rajta.

Mások azonban úgy vélik, hogy ez is csak a Föld folyamatos változása-inak egyike, és bár az erős légszennyezés következtében kialakult ózonsérülések csak gyorsították a folyamatot, nem teljesen ennek tudható be az éghajlat-változás, és az élőlények alkalmazkodni fognak a változó életkörülményekhez. Véleményem szerint a közlekedés teljesen át fog alakulni. A kőolaj elfogyásával új energiaforrás után kell nézniük az embereknek, valami olyat kell keresni, ami kifogyhatatlan, de nem elérhetetlen. Ilyen pl. a Nap energiája, de ennek nagyon költséges a felhasználása. Szerintem a természeti erőforrásokat is jobban ki lehetne használni, mint pl. a víz- és szélenergiát, vagy a Föld belső energiáját és mágneses vonzását. Ezek az energiaforrások mind itt vannak a közelünkben, már csak egy olyan tudósra van

szükség, aki kitalálja, hogy hogyan tudjuk őket hasznosítani, és az elkövetkező 100 évben valószínűleg lesz ilyen.

Szerintem akkorra a népességszám nagyon megnő, ezért meg kell majd oldani, hogy hol lakjanak, hol dolgozzanak, és nem utolsó sorban az ellátásukat. Ha a tengerek, óceánok fölé tudnánk építkezni úgy, hogy a városok valahogy lebegjenek a víz fölött, a száraz-földeken lévő termőterületeket maximálisan ki lehetne használni. Az emberek élnének a városokban, ott dolgoznának, és a földeken robotok dolgoznának. De az is lehetséges, hogy addigra az űrkutatás olyan szintre jut el, hogy felfedeznek olyan bolygókat, amelyek minden szempontból megfelelnek az emberi igényeknek, vagy esetleg kifejlesztenek egy olyan szert, amivel bármelyik bolygó lakhatóvá tehető, és ezért át lehetne költözni rá.

Az oktatás szerintem olyan célirányos lesz, hogy minden munkahelyre csak annyi embert képeznek, amennyi el is tud helyezkedni, de mindenkinek biztosítanak munkahelyet. Addigra ki fog alakulni egy egységes, közös nyelv, amit a világon mindenki érteni és beszélni fog, így bárhol, bárkivel meg tudjuk majd értetni magunkat, tehát nem kell majd idegen nyelvet tanulni. Valószínűleg nyelvek nélkül is sokkal több lesz a tananyag, hiszen az emberi ismeretek egyre bővülnek, mert egyre több a felfedezés, egyre több az információ. Biztosan ki fognak fejleszteni egy olyan tanulási módszert, amivel könnyen és gyorsan el lehet sajátítani az ismereteket, mondjuk beveszünk egy tablettát, és rögtön tudjuk az anyagot, vagy a tanárok át tudnák adni a tudásukat úgy, hogy gondolatátvitellel átküldik az információkat.

Senki sem tudhatja, hogy mi lesz 100 év múlva, csak találgat-hatunk, és remélhetjük, hogy a sok jó ötlet valamelyike meg is valósul.

Király Eszter, 9/B

Száz év múlva...

Idestova harmadik éve járok a Bolyai János Gimnáziumba, Kecskemétre. Mivel vidéki vagyok, minden reggel, hétfőtől péntekig ugyanazt az utat teszem meg. Ugyanaz a táj, ugyanazok a házak, sőt: szinte már minden egyes fa ismerős.

De vajon száz év múlva is hasonló lesz a környezetem? Egyáltalán milyen lesz a világ? Csak hagyjuk szárnyalni gondolatainkat! Egy biztos: Változik. Napról napra, évről évre.

Gondoljuk csak végig, mennyi változást okozunk mi, emberek. Bevásárlóközpontok, üdülőtelepek építése érdekében erdők kiirtása, környezetszennyezés, de egyben a globális felmelegedés okozói is mi vagyunk. Bele sem merek gondolni, milyenné változik a természet egy évszázad múlva, hiszen abban az időben fognak élni gyermekeink, unokáink. A szörnyű pusztítások következményeit ők sínylik meg.

Biztos vagyok abban, hogy az említett, már-már „elfajult” környezetszennyezés mellett számunkra (a XXI. század emberének) felfoghatatlan dolgokban lesz részük.

Napjainkban elengedhetetlen a számítógép-használat. Alapvető szükségletté vált az ügyintézés érdekében, de a tanulás szempontjából is, stb.

De száz év múlva... Úgy gondolom, minden gépesítetté válik, a számítógépgyártás pedig uralkodó ágazat lesz. Ezáltal a közlekedés is. Esetleg új közlekedési eszközöket is felfedeznek. Meglehet.

Az orvostudomány a legmagasabb szintre jut. Véleményem szerint fejlettsége a mainak akár tízszeresére is nőhet.

Esélyt látok arra is, hogy a kutatók feltalálják a ma még halálos kimenetelű betegségek ellenszerét is. Ezzel egyben arra is akartam utalni, hogy az emberek okosabbak lesznek.

Ki tudja, lehet, arra is rájönnek, hogy agyuk teljes térfogatát gondolkodásra „bírák”.

De mégis úgy érzem, örülök, hogy a jelen korban élek. Nézetem szerint, egy évszázad óriási változásokat hoz.

Csak hogy számomra az a világ túl modern, túl „természetellenes” lenne. Így hát úgy gondolom, megfelelő időben és megfelelő helyre születtem.

Tasnádi Dóra, 11/D

Miért nem megy?!

Mi lesz száz év múlva? Hát ezt elég nehéz megítélni. Sokan úgy gondolják, robotok és gépek által irányított világ lesz, az embereknek pedig nem sok szerepük lesz.

Szerintem ez nem így lesz, legalábbis reménykedem benne, de tény, hogy valószínűleg sok minden meg fog változni, úgy ahogyan pár évtized alatt is rengeteget fejlődött a világ.

Például, nézzük a közlekedést: előfordulhat, hogy az emberek végre rájönnek a csepp alakú autó előnyeire, és talán az is megeshet, hogy repülő autókkal közlekednek majd, amibe olyan speciális ütközés elleni technika lesz, amivel a rengeteg közlekedési baleset elkerülhető lesz. Lehet, hogy olyan föld feletti utakat hoznak létre, amiken mindenféle közlekedési eszköz tud majd járni, minden jármű magától fog menni, emberi vezetés nélkül, méghozzá teljesen szabályosan, így rendőrökre (legalábbis a közlekedésben) nem lesz szükség.

Egy másik fontos dolog: milyen fizetési eszközeink lesznek? Egyáltalán lesz-e? Én mindig is arról álmodoztam, hogy mennyivel jobb lenne, ha az emberek csak azt akarnák hazavinni, amire tényleg szükségük lenne, nem vennének felesleges dolgokat, így nem kellene pénzt használnunk, és annyi gondot megspórol-hatnánk magunknak!

Itt van az oktatás kérdése is: hogyan fognak majd unokáink tanulni? A legelképzelhetőbbnek az internetes oktatást tartom: mindenki leül délelőtt a gépe elé, megoldja e-mailben elküldött házi feladatát, megtanulja, amit aznap szükséges, aztán pedig azzal foglalkozik egész nap, amivel csak akar! Talán így az emberi kapcsolatokra is nagyobb figyelem irányulna, hiszen több idejük lenne az embereknek egymásra.

Munkaképpen pedig mindenki tehetné azt, amit szeret, nem pénzért vagy jutalomért, egyszerűen csak azért, mert úgy érzi, erre született, van miért élnie, és ez által talán mindenki megtalálná a helyét a világban!

Milyen klassz lenne, ha minden ember írna a saját életéről egy könyvet! Én személy szerint nagyon szívesen olvasnám ezeket! Ráadásul még hasznos is lenne, hiszen mindenki törekedne arra, hogy minél izgalmasabb életet éljen, mert így érdekesebb lesz az a bizonyos regény is. Ha ez még nem elég arra, hogy elhidd, itt van még egy nyomós ok: ezzel talán megoldódhatna a probléma, ami a világon talán minden embert aggaszt: hagyni valami nyomot a világban magunkról. Erre a legjobb megoldás szerintem mindenképpen egy életrajzi regény írása.

Azt is nagyon valószínűnek tartom, hogy egy pár évtized múlva nem lesz gond lebonyolítani egy kis űrbéli kiruccanást, sőt még az is előfordulhat, hogy az emberek

a Balaton helyett inkább valamelyik hozzánk közelebb álló bolygót választanak nyári pihenésük helyszínéül.

Unokáink hétköznapjaikat alakíthatnák úgy is, hogy a délelőttöt a tanulásra és a munkára szánják, a délutánokat viszont csak magukra és a többi embertársukra fordítják: milyen jó lenne például, ha minden nap elmennének színházba vagy moziba, esetleg egy kiállításra, és mindezt azzal a tudattal tennék, hogy értékelnék mennyi minden munka van abban, amit a másik alkot(ott), és őszinte érdeklődéssel figyelnék azt.

Mennyire jó lenne minden, ha egymással is foglalkoznánk, így nem rontanánk el a világot, amiben élünk. Hiszen meg van a lehetőségünk arra, hogy egy fantasztikus környezetet teremtsünk magunk körül, és **még sem megy**, mert sokan nem tudják, mi lenne az igazán jó nekik és másoknak is.

Vígh Fruzsina, 9/B

Örök kedvencem: Agatha Christie Nyomozásra fel!

Petőfi Népe, BAON, 2008. március 4.

Agatha Mary Clarissa Miller néven 1890-ben látta meg a napvilágot Torquayban.

1914-ben feleségül ment első férjéhez Archibald Christiehez. Az első világháború alatt ápolónőként dolgozott, majd kiismerte a méregkeverés művészetét. 1920-ban jelent meg első regénye A titokzatos Styles-i eset címmel. Itt nyomoz először a később világhírnévre szert tevő tojásfejű, alacsony, belga mesterdetektív Hercule Poirot. Különleges személyiséget alkotott figurájának Agatha. Rendkívül szerény, kibírhatatlanul piperkőc, a szögletes formát előnyben részesíti és hatalmas bajusszal rendelkezik.

Ezzel a regénnyel indult meg Poirot hosszú pályafutása, melyben rengeteg gyilkosság, lopás, rablás, cselszövés bonyolult szálait bogozta ki. Hű követője is akad, méghozzá Arthur Hastings kapitány, akivel az olvasó könnyen azonosulni tud, mivel Poirot mester sosem magyarázza el ötleteit még mielőtt az összes gyanúsított előtt fel nem fedné kártyáit. Sőt, gyakran teljesen érthetetlen kérdést tesz fel a detektív, aminek az értelmére természetesen csakis az utolsó fejezetben derül fény az elmaradhatatlan összejöveten, ahol az összes gyanús és gyanútlan szereplő részt vesz. Mindenki füle hallatára Poirot mindent megmagyaráz, a rejtélyes részleteket, a hazugságokat (ugyanis szinte minden szereplő hazudik!) és végre fény derül a furfangos gyilkos személyére. Az olvasó az egész regény alatt gyártja az elképzelését általában fejezetenként változtatva az elkövető személyét. Hiszen Agatha mesterien befolyásolja az olvasó gondolatait, mégpedig úgy, hogy az illető észre sem veszi.

Ha esetleg valaki nem kedveli a hosszabb regényeket, azoknak Agatha rövid novellákat is kínál, melyekben öt perc alatt egy komplett bűncselekmény szálait vázolja fel.

Agatha kitalált egy versenytársat is Poirotnak, Miss Marple személyében. Először 1930-ba tűnt fel a Gyilkosság a paplakban című regényben. Látszólag egy átlagos vénkisasszony. A valóságban viszont egy briliáns elméjű idős hölgy. Egy kitalált falucskában St. Mary Meadben él. Kedvenc elfoglaltsága a kötögetés, bizalmas beszélgetések kihallgatása és gyanútlan áldozatok kifaggatása ártatlan kérdések segítségével. Bármerre utazzon is, legyen az az Antillák vagy egy Londoni szálló,

mindenhol bűnténybe botlik. A helyi rendőrség tanácstalan vagy hibás elképzelései vannak, és az idős hölgy felvilágosítja őket a következtetéseiről, ami természetesen csakis a tökéletes megoldás lehet.

Sok kevésbé ismert, rendszerint amatőr nyomozójelöltet alkotott még a krimikirálynő. Van még egy érdekes szereplője, aki ugyan nem nyomoz, de mégis különleges. Ariadne Oliver egy krimiíró, aki magát Agathát formázza. Több műben is szerepel kicsit hóbotos híresség. A Glorieta a hullának című műben egy kerti mulatságon (melyet ő szervezett) egy valódi hullára bukkantak.

Ha esetleg valaki idegenedik az olvasástól, annak jó hírrel szolgálnak a filmrendezők, akik filmvászonra vitték a rejtélyes bűnügyek kinyomozását. Ugyan, a filmből sok mindent - sokszor szereplőket is - kihagynak, és kicsit átírják. Ezért ajánlanám egy Agatha Christie-könyv kézbe vételét. Ha egybe belekezdesz, úgy sincs megállás, és csak azt veszed észre, hogy krimirajongó lettél!

Hamisítatlan krimirajongó lévén ki más is lehetne a kedvencem, mint Agatha Christie?

Csontos Zsuzsanna, 9/D

Bolyaisok a Heraklész Programban

Immár nyolc éve 20 sportágban működik sikeresen a legtehetségesebb fiatal sportolókat menedzselő Heraklész Bajnokprogram. Ebbe a különböző korosztályok nemzetközi szinten is kiemelkedő sportolói kerülhetnek be.

A program a sportolók eredményes, hosszú távú pályafutásának kezdeti szakaszát segíti különféle szolgáltatások, így többek között 20-40 napos központi edzőtábor, nemzetközi versenyeztetés biztosításával, a programokat irányító fő- és részállású edzők foglalkoztatásával, valamint tudományos mérések és vizsgálatok elvégzésével. Valamennyi heraklész-sportolónak Adidas termékeket és táplálék-kiegészítőket is biztosítanak.

A **Bolyai János Gimnáziumból** az idén Heraklész-kerettag lett: **Dobos László, Jenei Gergő, Kovács Gergely, Lakosa Ákos, Lakosa Zsolt, Nagy Dóra** (kosárlabda), **Toldy Laura, Varga Nikolett, Vörös Orsolya** (atlétika), **Halász Tímea, Horváth Zoltán** (judó).